

vilde jo netop gaa imod det, som Mindretallet her i Salen, Venstrepartiet og det konservative Folkeparti, har fæstet deres Hovedopmærksomhed ved, og hvorudfra de retter deres egentlige Kritik mod Lovforslaget: at Lovforslagets Mening er at komme udenom Nødhjælpsarbejder, hvad det aldeles ikke er, men stillede jeg et saadant Forslag, vilde de øjeblikkelig sige: Ja, der ser man, det er hele Meningen med det, man vil bort fra Nødhjælpsarbejder.

Jeg vil ikke bort fra Nødhjælpsarbejder i den Form og den Udstrækning og med den Mulighed, som der er efter den bestaaende Lov, det gaar sin almindelige Gang, men dette vil efter Erfaringerne, efter alt, hvad sund Sans kan sige en, paa ingen Maade væsentlig hjælpe paa Arbejdsløsheden i Vinter, der maa mere til. Om dette „mere“ er det, at Arbejdsudvalget enstemmigt har samlet sig, og dette Forslag har jeg fulgt; jeg troede, jeg netop derigennem skulde berede Forslaget en hurtig og let Gang gennem Tingene. Der er sagt fra et Blads Side, som ellers ingenlunde støtter Regeringen og navnlig da ikke mig, at det var et uagitorisk Forslag, det var netop ingen Demonstration; og der blev fra et stort konservativt Blad — senere slog Bladet om — straks, da Forslaget var fremkommet, da Medarbejderen havde det friske Indtryk deraf, sagt, at det var et beskedent Forslag, holdt indenfor maadeholdne finansielle Rammer, som man derfor maatte kunne vente var et godt Forhandlingsgrundlag.

Det har man ikke ment fra de to Partiers Side, og da et Mindretal her i Salen gaar imod Forslaget, tror jeg, det vil være klogest og naturligt at lade Sagen gaa til tredie Behandling, saadan som Flertallet i Udvalget indstiller det. Saa tager vi Debatten ved tredie Behandling, saa faar vi se Afstemningen, og saa faar vi se Forslagets videre Skæbne.

Slebsager: Det ærede Medlem Hr. Dahlgaard mente, at det var uberettiget, naar jeg havde kritiseret den Bemærkning, som stod i Flertallets Betænkning, at Arbejdsudvalgets Betænkning enstemmigt tiltraadte Anvisningen. Jeg vil da gerne gøre opmærksom paa, at der nederst paa Betænkningens Side 9 staar følgende: „Medlem af Arbejdsudvalget Hauch er absolut imod, at der stedse fortsættes med Ydelse af Statstilskud til Arbejdsløn ved Gennemførelsen af kommunale Arbejder“. Det er dog en selvsagt Ting, det er noget,

enhver kan se, og som enhver, der kender Forholdene, som de har formet sig tidligere, ved, at Udtrykket „stedse“ refererer til tidligere Tider og ikke til nuværende; for hvis Hr. Hauch vilde have været med til at indstille, at der ydedes direkte Tilskud til Arbejdsløn ogsaa i det forhaandenværende Tilfælde, ved dette Lovforslag, hvorfor i Alverden skulde han saa udtrykke sig saadan, som han har gjort!

For øvrigt henviste det ærede Medlem ogsaa til Arbejdsudvalget, og Arbejdsudvalget havde jo skønnet, at det var vel egentlig forholdsvis faa af disse Arbejder, som vilde egne sig til Nødhjælpsarbejde, og derfor har man indstillet, som man har gjort. Jeg vil dertil sige, at i Henhold til Arbejdsløshedslovens Bestemmelser om Arbejdsudvalgets Arbejdsomraade har Arbejdsudvalget slet ikke noget at gøre med at skønne over, hvorvidt et Arbejde egner sig til at være Nødhjælpsarbejde eller ej. Arbejdsudvalgets Opgave er, saaledes som det er udtrykt i Loven, ogsaa i Tider, hvor der ikke er ekstraordinær Arbejdsløshed, at forberede og planlægge Arbejder, som, hvis ekstraordinær Arbejdsløshed indtræder, hurtigt kan sættes i Værk. Men skønnet over, hvorvidt et Arbejde skal udføres som Nødhjælpsarbejde eller ej, er henlagt til andre Institutioner end Arbejdsudvalget. Der staar nemlig ganske bestemt, at det overlades Amdsudvalgene og for Københavns Vedkommende til et særligt Udvalg at skønne over, hvorvidt et Arbejde skal udføres som Nødhjælpsarbejde eller ej, og hvorvidt det skal udføres som Nødhjælpsarbejde helt eller delvist. Det overlades til Amdsudvalgene, og det har Arbejdsudvalget ikke noget med at gøre. Men det, som har fundet Sted her, er, at ikke blot Arbejdsudvalget, men Socialministeren og Flertallet ved Tilslutning til hans Standpunkt ganske er gaaet udenom Amdsudvalgene og har henholdt sig til en Bemærkning, som Arbejdsudvalget har fremsat om dette Forhold, et Forhold, som Arbejdsudvalget ikke har nogen Kompetence til at udtale sig om.

Det ærede Medlem Hr. Holstein henviste til, at der i tre Aar kun har været 218 000 Arbejdsdage, fordelt paa Nødhjælpsarbejde, og det er jo rigtigt. Men vi ved jo ogsaa alle, hvorfor der har været saa faa Arbejdsdage med Nødhjælpsarbejder; det er, fordi man fra Socialdemokratiets Side og fra de faglige Organisationers Side har næret Uvillie overfor Nødhjælpsarbejder, hvorfor man, hvor man har kunnet, ved Passivitet eller paa anden Maade, har